

и това бъше причинено отъ Кюркчій-тѣ. Въ Шабецкѣ-тѣ нахїж, гдѣ-то го оставихме сваденъ съ Якова Ненадовича, като разгнѣвенъ изхвърли всички-тѣ чиновници, кои-то бъше Яковъ въспоставилъ, и следъ това премина презъ границѣ-тѣ. — Чтомъ изгори той чифликъ-тѣ на Алибей Видайча и чтомъ си разрѣди человѣцы-тѣ по предѣлы-тѣ около Ядаръ и Радѣвинъ, подигна ся пакъ народъ-тѣ и разпѣди Турци-тѣ отврѣдъ.

Обаче това хвърли Кюркчій-тѣ въ пропасть; запо-то като ся завърнахѫ пакъ наскоро Турци-тѣ, за да упостижътъ Ядаръ, кой-то е быль незадоволенъ съ тѣхъ, и чакъ до самыи Шабецъ нагърнахѫ, безъ да е можалъ Кюркчія да ги задържи, приписа Яковъ тово зло нему, като причинено отъ него, и затова търсяше само згоднѣ влукѫ, че да го лиши отъ животъ-тѣ му. За да свѣрши това, викна го Ненадовичъ да дойде въ Новосело съ предложение, какъ ушъ желае той да ся съвѣтѣовать какъ трѣблѣ да бранїхъ пограничны-тѣ земи; и Кюркчія-та безъ да подозрѣва на Ненадовича и безъ да мисли че сѫ ся скарали нѣкогашъ, дойде съ четыре другары при Якова, кой-то имаше почти до хилядѫ наоружены человѣцы при себе си. Презъ вечеръ-тѣ Ѣдохѫ, пихѫ и разговаряхѫ доволно сѣ добрѣ, а сутренъ-тѣ, докдѣ-то още Кюркчія-та спѣше, нападнахѫ на единъ неговъ другаръ, на кое-то ся той пробуди, и като видѣ конь-тѣ си въ рѣцѣ-тѣ на непріятели-тѣ си, размахѫ ся съ пушкѣ-тѣ си въ наоколо, направи си пакъ презъ срѣдѣкъ-тѣ имъ и побѣгна тамъ наблизу до единъ колибѫ, за да бы можалъ да